

NGAY TỪ RẠNG ĐÔNG CON TÌM KIẾM CHÚA

Thứ bảy 4-10-2014 tại Đan Viện Saint-Guérolé ở Landévennec, Tây Bắc nước Pháp, **Tu Huynh Florent du Puytison 33 tuổi đã tuyên khấn trọng thể theo quy luật Thánh Biển Đức.** Xin nhường lời cho Thầy gọi lại hành trình đưa đến quyết định chọn lối sống đan tu.

Đã có nhiều chặng đường khác nhau trong cuộc đời tôi. Trước tiên là đời sống gia đình với 3 chị em gái và 2 anh em trai. Rồi đến các sinh hoạt trong phong trào Hướng Đạo và sau cùng là học trình về phương cách làm vườn. Tôi ý thức có điều gì đó thành hình trong tôi và tôi nghĩ rằng tất cả các chặng đường trải qua đã cho phép tôi tiếp cận lối sống đan tu một cách khác biệt.

Ngoài ra lần đầu tiên tôi đặt chân vào một đan viện là cùng với một nhóm hướng đạo sinh. Đó là Đan Viện Xitô Đức Bà Tuyết ở Ardèche. Sau đó tôi trở lại Đan Viện một mình. Chính khi ấy tôi khám phá ra đời sống cộng đoàn. Tôi ngỡ ngàng gặp các đan sĩ vừa có cuộc sống chung vừa có đời sống thanh lặng trong cô tịch.

Năm 2007 tôi rời việc làm để tiếp tục công cuộc tìm kiếm.

Sau 3 năm hành nghề nơi vườn ươm cây ở vùng phụ cận thủ đô Paris, tôi chính thức dẫn thân vào các sinh hoạt của phong trào Hướng Đạo như một tráng sinh. Nghĩa là dẫn thân phục vụ tha nhân và THIÊN CHÚA. Thật quan trọng đối với tôi khi có thể theo đuổi điều tôi nghĩ. Tôi muốn làm một thực tập tại Đan Viện Landévennec này và một Giám Mục đã giúp một tay. Tôi gần như bị đẩy tới trước cửa Đan Viện. Chặng đường cuối cùng được vượt qua, bởi vì, tháng 12 năm 2008 tôi gia nhập đan viện như một thỉnh sinh.

Trong thời gian thực tập, ban đầu tôi sống một thời gian nơi dãy nhà dành cho khách bên ngoài đan viện và có tu huynh Tập Sư tháp tùng. Sau đó tôi vào sống trong cộng đoàn với các đan sĩ để khám phá cuộc sống chung. Đây là thời điểm giúp tôi kiểm xem có đúng thật là tôi được gọi vào cuộc sống này hay không. Và đây là cuộc sống đúng như tôi tìm kiếm: vừa sống trong cô tịch vừa chia sẻ đời sống cộng đoàn. Khung cảnh đan viện thật yên tĩnh. Các buổi cử hành Phụng Vụ thật đẹp và thật trang trọng.

Thỉnh kỳ kéo dài 6 tháng. Tiếp đó tôi vào Tập Viện và chính lúc này đây tôi nhận tu phục. Tập kỳ kéo dài từ một năm rưỡi đến hai năm. Thời gian này giúp tôi phân định xem tôi có ơn gọi sống đời đan tu biến-đức với các đòi buộc gắt-gao khe-khắt chen lẫn các niềm vui của đời sống cộng đoàn hay không.

Trong bất cứ cuộc hành trình nào cũng đều có khó khăn giống như luôn luôn có những lỗi lổm trên một đường đi. Tôi cũng có những lúc như thiếu ngủ, bị trượt dốc, bị chán nản. Tôi may mắn vào tập viện với một tu huynh khác. Nhưng rồi anh rời đan viện để gia nhập chủng viện. Hy vọng sẽ có các người trẻ khác chọn nếp sống đan tu.

Trong Đan Viện ngay cả khi mối quan hệ có tình huynh đệ giữa các đan sĩ với nhau đi nữa, vẫn luôn luôn có sự căng thẳng. Nhưng đây là chuyện thường tình trong xã hội loài người. Điều quan trọng là phải tiến đến chỗ đối thoại trao đổi để đã thông những tranh chấp những hiểu lầm, thay vì chôn kín trong lòng. Phải tha thứ cho nhau. Ngày qua ngày chúng tôi được mời gọi học cách thức sống chung với người anh em thân cận, người anh em chung vai sát cánh mỗi ngày. Thật tuyệt đẹp tình yêu thương huynh đệ. Đây là những điều tôi hân hạnh học được trước đây khi còn sống trong gia đình và trong phong trào Hướng Đạo.

Cuộc sống đan tu không làm chúng tôi cắt đứt với mối quan hệ gia đình. Đó đã là chuyện khó khăn khi tôi loan báo quyết định chọn đan viện này. Khoảng cách quá xa. Song Thân và các anh chị em muốn thăm tôi thì phải đến Landévennec. Thật là cuộc từ bỏ lớn lao đối với tôi cũng như đối với gia đình. Nhưng dần dần gia đình hiểu tôi tiến đi trên đường tu đức. Và gia đình cùng tiến bước với tôi. Đây là điều tuyệt đẹp. Giờ đây tôi nghĩ là gia đình đã hiểu và bằng lòng chấp nhận mặc dầu vẫn còn có khó khăn. Thật là niềm vui và là niềm an ủi khi có một gia đình hỗ trợ chúng ta trong cuộc sống dâng hiến cho THIÊN CHÚA. Gia đình cũng biết rõ tôi hỗ trợ gia đình cách đặc biệt bằng lời cầu nguyện sốt sắng dâng lên THIÊN CHÚA mỗi ngày, mỗi ngày, không bao giờ quên!

... Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là Chúa con thờ, ngay từ rạng đông con tìm kiếm Chúa. Linh hồn con đã khát khao Ngài, tấm thân này mòn mỏi đợi trông, như mảnh đất hoang khô cằn, không giọt nước. Nên con đến ngắm nhìn Ngài trong nơi thánh điện, để thấy uy lực và vinh quang của Ngài. Bởi ân tình Ngài quý hơn mạng sống, miệng lưỡi này xin ca ngợi tán dương. Suốt cả đời con, nguyện dâng lời chúc tụng, và giong tay cầu khẩn danh Ngài. Lòng thỏa thuê như khách vừa dự tiệc, môi miệng con rộn rã khúc hoan ca. Con tưởng nhớ Chúa trên giường ngủ, suốt năm canh con thầm thì với Ngài. Quả thật Ngài đã thương trợ giúp, nường bóng Ngài con hớn hở reo vui. Trót cả tâm tình, con cùng Ngài gắn bó, giong tay quyền lực, Ngài che chở phù trì (Thánh Vịnh 63(62),2-9).

("Église en Finistère", Quimper et Léon, No 214, 25 Septembre 2014, trang 18-19)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

